

Приказка.

к. 44, 3 (VII)
мнв. N 1423

Много етѣ едно време мидръ и жена. Они имали една ќерка. Единъ денъ сѣтѣ пошлѣ да работѣтъ на нивѣтъ. Дошло време за ручокъ. Они пратили ќерка си дома да сѣтѣви ручокъ и да го отнесе на нивата. Она пошла. Като стигнала дома, погледнала горе на таванъ, видѣла една дупка и до дупката била окачена една тесла. Ёерка имъ си помислила ако дойде итѣе време да си роди дѣте Петко, то озъ пероденъ Петко некръстенъ Петко, ѣе падне теслата и го убие. И она съзнала да плаче. Викала, викала и не пошла на нивата. Бащата и майката, като ги гледали и като видѣли, че не дошла ќерка имъ да донесе ручокъ, онѣ-бащата казали на жена си да ѣойде да види оти ќерка имъ не е отнесла ручокъ. Она пошла и нашла ќерка си да плаче. Она попитала ќерка си оти плаче? - а ќерка ѣ отговорила, че редѣйде време да роди дѣте Петко, па че падне теслата и го убие пероденъ Петко некръстенъ Петко. Като чула това майка ѣ и она почнала да плаче. Мидръ така ѣ викалъ и като недошелъ никой, пошелъ найподиръ да види дѣтѣ се илии ќерката и жена му. Онѣ нашелъ и двѣтъ да плачатъ. Попиталъ ги: ~~Зачѣ~~ оти плачатъ, що е станало? Майка ѣ отговорила, за това плачатъ оти, че дойде време да роди ќерка имъ ни дѣте Петко и таѣ тесла че падне па че убие пероденъ Петко некръстенъ Петко. Като слушалъ то мидрътъ онѣ илии казали: Ки сѣ били много глупави, че поидѣ по сѣтѣ да траѣа по глупави мидѣ отъ вазива и ако наидѣ погупави жени отъ Васѣ, че се ~~връна~~ ^{връна} пакъ, ако ли не наидѣ то нечемъ вѣре да се вратимъ и пошемъ. Като ишелъ по нивѣтъ, видѣлъ на едно място говѣци да си градѣтъ къща. Они не знаели какъ да си оставѣтъ прозорци, а турѣли раменѣо спроти слънцѣто, па да си внесѣтъ слънце въ къщѣ. Онѣ ги запиталъ, що